

ΕΚ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΑΔ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΟΥΣ
Αριθ. 108 Φ. 56

ΕΤΟΣ Β΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΡΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 79

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Τιμή έτησια συνδρομής προπληρωτέας δια μόν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῦν 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 17 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Αὐγούστου 1880.

Τῇ 5 Ἰανουαρίου τοῦ σωτηρίου ἔτους 1875 ὁ Ἀσμοδαῖος ἐξήρχετο τῶν πιστηρίων τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνεξαρτησίας, ἔχων ὄλην τὴν διάθεσιν νὰ γελᾷ καὶ γελῶν αὐτὸς νὰ κινήσῃ εἰς γέλωτα, εἰδωλατὸν, καὶ τοὺς ἀνχινώστας του. Ἀλλὰ μετὰ τινα χρόνῃ ἡ κατὰστασις τοῦ τόπου του παρέστησε τοιαύτην εἰκόνα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του, ὥστε τῇ 11 Ἰουλίου 1876 ὁ Ἀσμοδαῖος σφίγγων τὴν μύτην του, ἵνα ἀποφύγῃ τὴν οὐχὶ εὐάρεστον ὁσμὴν τῆς τραπέζης τῶν ἀργῶν, ἧτις καλεῖται *προπολογισμός*, ἐσπόγγισε τὸν κάλκμον του, ἔθετο εἰς τὴν θήκην τὴν γραφίδά του καὶ προτροπᾶδην ἔφυγεν ἀνχσιῶν ἢ σημειῶν ἀποχαιρετισμοῦ τὸν πλὸν του καὶ πικρὰ προσματιῶν τοῖς φίλοις αὐτοῦ, μεθ' ὧν νύτῃχσε νὰ διέλθῃ ἀβλήθῃ πᾶσαν ἐκείνην τὴν ἀνώμαλον περίοδον, ἧτις δικαίωμα τὸ ὄνομά της ἐπὶ ὕψηλῃς στήλης.

Ἐκτοτε τέσσαρα ὄκτα ἔτη παρήλθον, αὐτὸς δὲ μακρὰν τῆς πατρίδος του ἐμάχκε δι' ἀγγέλων τὴν ἀνοδὸν καὶ κάθοδον τῶν ὑπουργείων μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας, περὶ ἐνὸς μόνου ἐρωτῶν: ἂν ἐμείνη ὁ ἀριθμὸς τῶν μισθοφόρων περὶ ὧν ἔγραψεν ἐν τῇ τελευταίῃ του φύλλῳ ὅτι σὺ πολλὰπλασιασμὸς αὐτῶν καὶ τὸ θῆκος εἶχεν αὐξήσει ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε εἶχε κατὰσπῆ ἡ μόνῃ ἀξιόμαχος δύναμις τῆς Ἑλλάδος πρὸ τῆς ὀποίας καὶ Βασιλεῖς καὶ Κυβέρνησις καὶ Βουλὴ καὶ ὀλόκληρον τὸ ἔθνος ἔκυπτε τὸ γόνυ μετὰ τρόμου.»

Ἀλλὰ κατ' ἔτος οἱ προπολογισμοὶ τοὺς ὀποίους ἐλάμβανεν ἐσημειῶνον ἀνώτεροί μὲν ἀριθμὸν διὰ τὰ ἔξοδα, κα-

τώτερον δὲ διὰ τὰ ἔσοδα, ὅπερ ἠνάγκασε τὸν Ἀσμοδαῖον νὰ λέγῃ μετὰ θλίψεως *κάθε πέρου καὶ καλλιτέρα.*

Προμκντεύων τὸ τέλος τοῦ τέρατος τούτου, τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ θέλων νὰ ἴδῃ τὴν πατρίδα του, πρὶν κατὰ κρημισθῆ εἰς τὸ βάρκαρον τοῦ κυρίου Ζακμῆ, ἐπροχώρησεν ἡμέραν τινα καὶ ἔφθασε μέχρι τοῦ Σουνίου. Γλαυκὴ ἡ θάλασσα τοῦ Σχρωνικοῦ κόλπου τὸν εἶλασε μόνῃ αὐτῇ πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀττικῆς διὰ μυστηριώδους ἐλξεως κολποῦσα τὸ ἱστίον τοῦ πλοικρίου του. Οὐδὲ ἡ ἀσθενεστέρη πνοὴ ἀνέμου ἠκούετο καὶ ὁμοῦ τὸ πλοικρίον του ἐπλεε, ἐπλεε, καὶ τὸ γλαυκὸν κύμα ἐψυθίριζεν ἡδονικῶς περὶ τὴν πρῶρον του ὡς νχνοῦρισμα ἐπικνκπύον τὰ τόσα δνειρά του. Καὶ συνέβη τότε ἐν μέσῳ τῶν γλαυκτέρων ἐκείνων ἐντυπώσεων νὰ ἴδῃ κατὰ τινα ὀπτικὴν ἀπάτην ἀπαστράπτουσαν τὴν κίχμην τοῦ δόρατος τῆς Χαλκίδης Ἀθηνᾶς.

Προχωρῶν οὕτω πρὸς τὴν προσηλῆ τὴν ἀκτὴν συνκντᾶ ἀτμάκκτον. Φαιδρότης σπκνίξ ἐλάμπρυνε τοὺς ὀφθαλμοὺς του καὶ ἐπίστευσε ἐν τῇ ἄμῃ ὅτι ἡ πατρίς του ἐννοήσασα πλέον ποῦ εὐρίσκειται ἡ πηγὴ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου ἐνκνπῆγχε ἀτμοτελωνίδας, αἵτινες νὰ περιπολῶσιν ὄχι μόνον ἐν τῇ πελάγει, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐντὸς τῶν τελωνείων αὐτῶν. Τίς ἰδεῶν συνειρμὸς! Ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχων πάντοτε ἐν τῇ νῦ αὐτοῦ τὸ σχέδιον τῶν ἀτμοτελωνίδων τὴν πρῶτην ἀτμάκκτον ἦν συνκντᾶ ἐλαμβάνει ὡς ἀτμοτελωνίδα. Ἀνκμνησθεὶς δὲ περικοπῆς τινος τοῦ *Περιπλαρωμένου* καὶ μεταποιδῶν κατὰ τι τὴν ἐννοιαν τῶν λόγων ἐρωτᾶ διὰ στίχων

- Πόθεν;
- Ἀπὸ τῆν Ἑλλάδα;
- Ποῖος βασιλεὺς ἔτι;
- Κομμουνδούρος μετρῶν τρία συνταγματικά του ἔτη.
- Καὶ ἡ ἀτμοτελωνίς σε λαθρεμπόρους δὲν γυρεῖ;
- Ὅχι. Τοῦ πρωθυπουργοῦ μᾶς τὸ ἀκέρει ταξιδεῖται.

139

"Εκυψε τὴν κεφαλὴν του πρὸς τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὁ Ἀσμοδαῖος καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἐξορᾶν ἀνθρωπίνης οὐκίτι καιρός!

"Εν ἔτος μετὰ τὸ συμβᾶν τοῦτο ὁ Ἀσμοδαῖος λαμβάνει ἐπιστολὴν ἀγγέλλουσαν αὐτῷ ὅτι ἐσχηματίσθη ἡ Οἰκουμένη Κυβέρνησις. Τὸ πρόσωπόν του τότε ἀπήστραψεν εἰς ὑπερτάτης χαρᾶς. «Ἴδού λοιπόν, εἶπεν. Ἐάν κίτις τῆς καταπτώσεως τῆς Ἑλλάδος εἶναι οἱ πολιτικοὶ τῆς, ἰδοὺ κίτις ἔστι νὰ συντριβῶσιν ὅλοι ὑπὸ τὰ πικρὰ πτώματά των». Ἐσυνεπὲν ἐκ τοῦ κόλπου του τὸν κάλκμον, ἐκαθάρισε καὶ ᾤξυνε τὴν γραφίδι του καὶ ἐκίνησε νὰ ἔλθῃ διὰ ξηρᾶς πλέον εἰς τὰς Ἀθήνας, ἰδίως διότι ἤθελε διερχόμενος καὶ διὰ τῶν δούλων ἀδελφῶν νὰ μάθῃ τοὺς πόθους των ἐκ τοῦ πλησίον. Ἀλλὰ τί θέματα, ὅτε ἐπλησίισκε πρὸς τὰ μεθόρια. Εἶδεν ἐκεῖ στίφη ἐνόπλων ἀνθρώπων, οὓς ἐκάλουν ἐπαναστάτας. Ὀλίγον ἀπωτέρω εἶδεν ἕνα ἀχυρῶνα κειόμενον καὶ ποιμνιον ἀλλοχθῶ ἀπαιχόμενον. Καὶ τί ζητεῖ ἡ ἐπαναστάσις εἰς τὰ σύνορα; ἐσκέφθη. Ἠθέλησε νὰ ἀποτείνῃ τὸν λόγον πρὸς ἕνα χρυσοκέντησον ὀπλαρχηγόν, ὅστις δὲν ἐνόησε νὰ τὸ κουνήσῃ ἀπὸ τὴν Σούρπην, ἀλλὰ φοβερὰ κρυγῆ τοῦ ἐφράζετο τὸ στόμα: Φύγε Ἀσμοδαῖε τοὺς πετωματᾶδες! Στρώβιλος ἐν τῷ ἄμυ ἐπελθὼν κατὰ τοῦ προσώπου του ἔστρεψε τοῦτο πρὸς βορρᾶν, μακρὰν τῆς Ἑλλάδος πάλιν, ἐνῶ προφητικῶς ἐξήνεγκε τὴν ἐπὶ τοῦ θεάματος κρίσιν του: *Τὸ ἐπὶ τῶν συνόρων τοῦτο μοιραδικὸν θέαμα, τὰ ἰδίως, θὰ γεννήσῃ ἕνα μοιραδικὸν περὶ συνόρων ζήτημα, τὸ ὅπολον θὰ ἀπορροφήσῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον μόνον ζωῆς τοῦ ἔθνους.*

Καὶ ἀπῆλθεν ὁ Ἀσμοδαῖος μακρὰν τῆς Ἑλλάδος ἐπαναλαβὼν πάλιν: Οὐκίτι καιρός.

Ἐκεῖ ἐν τῇ εὐρωτιῳσῇ κρύπτῃ του ἔμυθεν ὅλην τὴν δυστυχίαν τῆς πατρίδος του. Ἐχυσε πύρινα δάκρυα ὅτε ἤκουσεν ὅτι ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς τυλιχθεὶς τὰς σημαίας του ἐπανήρχετο εἰς τὴν Ἀκμίαν καὶ ἐθρήνησεν ἀπαρηγόρητα διὰ τὸ αἶσχος τῆς πατρίδος του.

Ἐκτοτε ὁ ἀπελπισμὸς εἰσῆλθεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Ἀσμοδαίου. Ἡ ἰδέα τοῦ νὰ ἐπικίνδῃ τὴν πατρίδα του ἀπέπηγε ὡς ἡ ἰδέα πολέμου διὰ τὴν Ἑλλάδα. Νὰ ἔλθῃ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀλλὰ πῶς νὰ ἐμπνευσθῇ πλέον ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἔπου αἱ ἱερώτεροι ἰδέαι μεταβλήθησαν εἰς βράχη σημαίας πετωματᾶ;

Ἄλλ' ἐνῶ διελογίζετο ταῦτα χροιάσθη μὴνυμα φθάνει εἰς τὰ ὦτά του. Μανθάνει ὅτι τὰ προσωπικὰ κόμματα ἔπεσαν καὶ ἐκ τῆς τέφρας των ζωηρὸς ὡς ὁ φοῖνιξ ἀνεγεννήθη ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἀρχῶν, ὁ πολιτικὸς ἐκεῖνος περὶ οὗ ἔγραψεν ὁ Ἀσμοδαῖος ἐν τῷ τελευταίῳ του φύλλῳ:

«Κατὰ τοῦ συνασπισμοῦ τῶν συμφερόντων ἐπεχείρησε ν' ἀντιταχθῇ ὁ κ. Τρικοῦπης ὑψώσας τὴν σημαίαν τῶν ἀρχῶν ἀπέναντι τῆς τῶν προσώπων. Εἰς τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἐπεκροτήσαμεν ἐξ ὕλης καρδίας, ἀκολουθοῦντες πᾶν βῆμα αὐτοῦ μετὰ παλμῶν καρδίας.»

Ἡ εἰδήσις αὕτη διέλυσε ἐν τῷ ἄμυ τὴν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του πυκνὴν νεφέλην καὶ εἶδε τότε ἐνώπιόν του μίαν Ἑλλάδα, ἣν δὲν ἐφαντάσθη οὐδέ ὁ ἐνθουσιωδέστερος τῶν

ἀγωνιστῶν τοῦ εἰκοσιένου. Ἡ χαρὰ τῷ ἔδωκε πτερὰ καὶ ἐπέταξεν εἰς τῆς Παλλάδος τὸ ἄστυ δεικνύων τοὺς κινδύνους του ἐκ τῆς ἡδονῆς ἣν ἐπροξένοι αὐτῷ ἡ ἰδέα, ὅτι ὁ Ἀσμοδαῖος ὑπερήσπισε τὸν κατὰ τῶν προσώπων ἀγῶνα.

Ὁ ἐκούσιος λοιπὸν ἐξῆριτος ἐπὶ πᾶσι εἰς τὴν πατρίδα του εὐτυχῆς ὅσον οὐδέποτε! Κομπάζων ἐβουβίζετο μέχρις ἀστραγάλων εἰς τὴν κόριν ἕνα ἐν ταῖς πλατείαις ἐπιδειχθῆ ὡς νικητῆς. Καὶ ἐκτύπα τὴν ὀξύ ἀντηχοῦσαν μεταλλικὴν γραφίδι του.

Ζητεῖ νὰ ἴδῃ ποῦ κείνται τὰ πεσόντα πρόσωπα, ζητεῖ νὰ ἴδῃ ποῦ ἀνεστηλώθη ἡ σημαία τῶν ἀρχῶν, ὅτε αἰφνης ἀντικρύζει βράχος τι, ὅπερ ἀναπτυσσόμενον ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἐδείκνυεν εἰς τοὺς θεατὰς πέντεμεγάλῃ πρόσωπα μετὰ πυκνῆς ἀκολουθείας:

Τοῦ Ἀσμοδαίου τὰ ὄμματα ἐσκοτίσθησαν. Ἐνόμισεν ὅτι δὲν θὰ ἔβλεπε πλέον πρόσωπα, δὲν θὰ ἤκουε πλέον περὶ συμφερόντων. Καὶ ὅμως τὴν περὶ τὰς ἐκείνην ὅλην ἐξήγησεν ὡς προσωπικὴν καθαρῶς: «Ἐστὼ εἶπε. Δὲν ἐνόησ' ἔτι νὰ φύγω, ἀφοῦ ἤλθον. Ἄς μεταβληθῶσιν ὅλα αἱ ἀρχαὶ εἰς πρόσωπα, ἐγὼ θὰ μείνω ἐδῶ νὰ μάθω ἕνα ἕνα τοὺς μυστηριώδεις νόμους καθ' οὓς αἱ ἀρχαὶ προσωποποιουνται.»

Προσφιλεῖς ἀνγνώστα! Διὰ σὰς ὁ Ἀσμοδαῖος ἔρχεται. Ἄλλοτε συνταξείδευσε μαζί σας καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἐπικίνδυνον τρικυμίαν, τώρα ἔρχεται ἕνα μαζί σας ἐξακολουθήσῃ πάλιν νέον κατὰ τῶν προσώπων ἀγῶνα. Δὲν θὰ τοῦ ἐγγίτῃ πλέον τὴν μύτην ἂν τις τὸν ἀποκαλέσῃ συνάδελφον, θὰ τὸ θεωρήσῃ μάλιστα ὡς ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἀνακλιβάνει. Δὲν ἔρχεται μετὰ τὴν πρόθεσιν νὰ γελάσῃ ὡς ἄλλοτε. Θὰ εἶνε κατηρῆς ὡς ἡ ἡμέρα τῆς ἐπανόδου τοῦ στρατοῦ καὶ θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἀναπτύξῃ τὴν σημαίαν τῶν ἀρχῶν, ἣτις κείτῃ ἤδη τυλιγμένη ὡς ἡ σημαία τῶν ἑλληνικῶν ταγματῶν. Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἀσμοδαίου παρεκολουθοῦσιν ἤχοι στρατιωτικῶν κιαίων. Ἴπποι συναθροίζονται ἀπὸ περᾶτων τοῦ κόσμου, τηλεβόλα ἀποθηκεύονται, πνοπλίαι στρατιωτικαὶ παρεσκευάζονται, χρέματα ζητοῦνται. Καὶ ἐν μέσῳ τῆς πολεμικῆς ταύτης ἀναταραχῆς μία φωνὴ ἀντηχεῖ: *ὑπὲρ τῆς πατρίδος θὰ χυθῇ αἷμα!* Ὁ Ἀσμοδαῖος ὅμως, ὅστις ἕνεκα τῶν τόσων παρεδόξων τὰ ὀποῖα εἶς κατέστη ὁ μάλλον δῦσπιστος τῶν Ἑλλήνων, ἀναμνήσκειται σατανικῶς τῆς ἱστορικῆς ῥήσεως τοῦ μακαρίτου Ποτλῆ, ὅστις γινόμενον ποτὲ λόγου περὶ τῶν ἐπικειμένων Νουμπλικῶν, ὅτε πολλοὶ μετὰ δειλίας προέλεγον ὅτι θὰ χυθῇ αἷμα: *αμὴ φοβεῖσθε, εἶπεν. Αἷμα δὲν χύνεται, διότι τὸ αἷμα τοῦ Ἑλλήνου δὲν εἶνε δημόσιον.* Τὴν ῥῆσιν ταύτην ἀνκλογιζόμενος φαντάζεται ὅτι ἀκούει παρεταμένον συριγμὸν ὄρωε εἰς τὴν ἡγῶ τῆς πολεμικῆς φωνῆς: *ὑπὲρ τῆς πατρίδος θὰ χυθῇ αἷμα ἀπαντῶντα: ὑπὲρ τῶν συμφερόντων θὰ χυθῇ χρέμα.* Ὁ συριγμὸς οὗτος εἶναι τόσον πικρὸς, ὥστε τοῦ ἔρχεται νὰ κάμῃ τὸν σταυρὸν του.

Ἐν τούτοις τὸ θάρρος δὲν τὸν ἐγκαταλείπει. Περιβλαλόμενος τὴν πνοπλίαν του σὰς προσφωναί: *θαρρεῖτε!*

ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ.

Θ ρ ι α μ β ο ς

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

- Ποῦ καττάσσει τὸν Πρωθυπουργόν ;
- Εἰς τὰ ἔντομα.
- Ἀλλὰ τὰ ἔντομα μεταμορφοῦνται.
- Κχι ὁ Πρωθυπουργὸς μεταμορφώθη.
- Ἀπόδειξον.
- Εἰς τὰ 1875 ἦτο χρυσαλλίς. . . εἰς τὰ 1877 δὲν ἦτο πλέον χρυσαλλίς ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀκόμη σκώληξ (ἔκκενε τὸ κουκούλι του)· εἰς τὰ 1880 ἔγεινε σκώληξ ὅπερ ἔδει δεῖξαι.
- Ἀλλὰ τὰ ἔντομα μεταμορφοῦνται ἀντιθέτως.
- Ἐν γένει μάλιστ' ἀλλὰ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κωνὸν εἶναι ἐξαιρέσις.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΥ

- Πικιδι μίχ μπριτζόλα.
- Κχι εἰς ἐμέ μίχ καλή μπριτζόλα.
- Ἐ ὑπρέτης μεγαλοφώνως.
- Δύο μπριτζόλες ἢ μίχ καλή.

ΣΚΕΥΙΣ ΣΤΕΡΕΟΛΛΑΔΙΤΟΥ

Ἐ βουμελιώτης ἔχει πάντα δικίω, γικτί ὁ μωράτης λέει πάντα ψέμματ'.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

- Τί ὄρα εἶναι ;
- 83 προσφέρουν.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ

Συνέχαιρον ἐσχάτως τῇ ἐκ Πειραιῶς Κ*. . . . διὰ κόσμημά τι ἐκ κορζιλίου, τὸ ὅποιον ἔφερον ἐπὶ τοῦ στήθους.

Πῶς νὰ μὴν εἶναι ὄρατιον, ἀπήνητησεν, ἀφοῦ μοῦ τὸ ἔφερον ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴν Κορζιλίαν.

ΑΘΗΝΑΙΚΗ ΛΕΣΧΗ

écarté

- Δὲν ἔχεις τέσσαρες πόντους ἀλλὰ τρεῖς.
- Τέσσαρες ἔχω.
- Στοιχηματίζω ὅτι δὲν ἔχεις ἢ τρεῖς.
- Δὲν εἶμαι πολὺ βέβησις, ἀλλὰ σοῦ δίδω τὸν λόγον τῆς τιμῆς μου. . . .

Σφαιριστήριον

- Πόσων ὄραν ἐπικίξαμεν ; ἔρωτᾷ ὁ κερδήσας.
- Πέντε φράγγα κερὰ τέταρτον.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΓΙΣΜΑΤΑ

- Ἀπὸ τὴν τροπὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος ἐξερχεται ἡ δόξα μας.

- Πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν. Ἐνοικιάζεται τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Τρικούπη. Εἶνε ἐκτεθειμένον ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν. Συνιστάται εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν ὡς ἔχον ἰδίως τὴν ἰδιότητα νὰ ἐμπνέη τὸν πνεικὸν εἰς τοὺς βουλευτάς.

- Ὡς γνωστὸν, ὁ γύρος τοῦ κόσμου σήμερον γίνεται εἰς 84 ἡμέρας, ἐνῶ ἄλλοτε ἀπητοῦντο χρόνοι μακροί. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἠδύνητο νὰ μὴ ἀποδειχθῇ κατ'νοῦσον ὄλα τὰ τῶν συγχρόνων προόδων, διὸ ἐγένετο κχι πρ' ἡμῖν τὸ φαινόμενον τοῦ γύρου τῶν περυσίων ἀπὸ τοῦ ἀργυροῦ σταυροῦ μέχρι τῶν Ταξικρῶν εἰς 42 ἡμέρας ἐπὶ τοῦ στήθους ἐνὸς διπλωμάτου. Ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται, ὅτι πρ' ἡμῖν τὸ παρῆσιμον οὐδεμίαν πλέον ἄλλην κέκτηται σημασίαν, εἰμὴ τὴν τοῦ κόσμου, δηλαδὴ πικιδικοῦ λιλλίου.

- Ἀπὸ πέρυσιν ἔφετος, ἀπὸ τῆς Ἡπειροθεσσαλίας τοῦ κ. Σταγκκικιάννου μέχρι τῆς σημερινῆς τοῦ κ. Μασκερόνη ἐν Φαλήρῃ, τόσον προῦχώρησε τὸ ζήτημα, ὥστε, κατ' ἀκριβεῖς ὑπολογισμοὺς, μετὰ δύο ἀκόμη τοιούτας εἰς ἑσας ἀποστάσεις χρόνου θὰ ἔχωμεν βεβήσιως κχι τὴν Μακεδοσίαν.

- Ἐνὸσφ ἤμαζεν ὁ ποιητικὸς διαγωνισμὸς τοῦ κ. Βουτοινᾶ ἕκαστος ἑλλην ἐθεώρει ὑπόχρεων τὸν ἐαυτὸν του νὰ πέμπῃ εἰς τὸ πνεπιστήμιον κχι μίαν ποιητικὴν συλλογὴν ἢ ἐν ὄραμα. Μετὰ τὴν περυσιαν τούτου ἕκαστος ἑλλην θεωρεῖται ὑπόχρεως νὰ δημοσιεύῃ μίαν κρίσιν ἐπὶ τῶν θεατρικῶν περυσιῶσεων εἴτε διὰ στοιχείων τυπογραφικῶν εἴτε προφορικῶς ἐν τῇ πλατείᾳ.

- Εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Ἀνδρου ἀνέγνωμεν τὴν ἐξῆς γνωστοποίησιν.

Ἐ Ἀπωλέσθη σκυλάκι: χρώματος ξυθοῦ μὲ οὐράν μακρὰν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ὁ Ἅγιος Νικὸλόκος ἔως εἰς τὴν προκυμάκιν.

Τὸ σκυλάκι ἐχάθη, ἀλλὰ πῶς ἐχάθη ἢ οὐρά του, ἀφοῦ εἶχε τόσον μακρὸς;

Τὸ ἀκρον ἄκρον τῆς ἀφιλοκερδίας.

Νὰ ὑπηρετῆς τὸ Δημόσιον ὡς Τμηματάρχης ὑπουργείου κχι νὰ τὸ μισθοδοτῆς.

A.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ εἰς τὸν Ἐσμοδαῖον νὰ γνωστοποιήσωσι τοῦτο εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος ἐν ὄρα Σταδίου ἀριθ. 17 ἀπέναντι τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν ἰτησίαν συνδρομῆν.

Τὸ φύλλον ἀπὸ τῆς ἐπομένης ἡμέρας τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ κωλεῖται ἀντι λεπτῶν 25.

Ἐ Ἐσμοδαῖος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἐκτίεται ὡς εἰς ἡ ἀθηναϊκὴ κοινωνία τῷ παρῆσι ἀφρονωτέρων τροπῆν.

